

THE ATAVISTS

Foto: Michal Havlíček

Staré nástroje mají duši a naše archeologická činnost nezná meze

Rocková čtveřice z východních Čech v posledních dvou letech vylétla jako kometa mezi uznávané české kapely, což potvrdila i Česká hudební akademie, která ji letos ověnčila hned dvěma výročními cenami. Ačkoli The Atavists těží převážně z hudby 60. let minulého století, zní jejich hudba na české poměry neotřele a vzhledem k jejich zálibě ve starých nástrojích mnohdy i překvapivě.

TEXT: BARBORA VRABLÍKOVÁ

Festivalová sezóna skončila, měli jste léto opět plné?

Adam Krofian: Nejvíc jsme hráli po vydání první desky. Pak nás ale chtěli spíš pořadatelé menších festivalů, teď jedeme zase na větší. Když se kolem kapely něco děje, festivaly po ní sáhnou spíš.

Máte odpozorováno, že by vám pak přibývali lidé na koncertech?

Adam Krofian: Většinou si nás přes festivaly nějakí našli. I v odpoledních časech tam pokaždé někdo stojí pod pódiem, nicméně pak přichází klubová sezona a návrat do reality. Necháme se překvapit, jak to bude letos.

Oproti prvnímu jste se na druhém albu stylisticky posunuli k popu. Bylo to dáno přesunem ze zkušebny do studia, kde se skladby vyčistily?

Adam Krofian: Je to věc vývoje. Vždycky hledám celek, do

→

Foto: Radek Holeš

kterého bych písničku zasadil. Jsou tam třeba věci, které byly napsané už v době nahrávání prvního alba, ale tenkrát jsme se rozhodli je nechat uzrát. To je třeba případ skladby Beat My Heart Of nebo Stranger. Druhou desku jsme chtěli udělat hodně špinavou

a garážovou, ale během nahrávání nám z toho vyšlo tohle. Nechali jsme to tak.

Budete v tomto trendu pokračovat, nebo chystáte úkok stranou?

Adam Krofian: Já bych úkok rád udělal, aby třetí deska byla zase úplně

jiná. Kluci už do mě ale tepou, že to, co píšu, zní jako druhé album. Jsem na to sám, potřebuju čas.

A ty bys je k tomu pustil, jenže oni nechtějí?

Adam Krofian: Pustil bych je k tomu

rád, jenže oni to nechávají být, ať už z lenosti, nebo z jiného důvodu. Navíc se vídáme prakticky jen na koncertech, včera jsme měli zkoušku po půlroce. Každý bydlíme jinde, Jánoš byl v léčebně, klávesák Honza má malé dítě, takže má málo času. Proto to většinou

probíhá tak, že něco nahraju, pošlu jim to, oni pošlou připomínky, které se pak zapracují do celku.

Adam Jánošík: Já osobně nechávám Krófu tvořit, protože má signifikantní rukopis. Snažím se mu vytvořit nejlepší možnou oporu a k tvorbě mu dávám feedback, pokud o něj stojí. Mám mraky vlastních písniček, ale jsou víc grunge a pro Atavists se nehodí, tak proč bych je prosazoval? Jde mi vždy o nejlepší výsledek, a to i za cenu, že budu hrát na bubny Casio od Vietnamce.

Prý byste rádi něco udělali s Vladimírem 518, pod jehož labelem Big Boss vyšlo vaše druhé album. Má tohle být ten úrok, o kterém jsi mluvil?

Adam Krofian: Máme strašně rádi spolupráci amerických Black Keys s rapery. Takže určitě ano, ale jinou formou než na Andělech, kde to bylo v rámci možnosti na sebe narychlo našroubované. Nechceme, aby Vladimír přišel a do nějaké skladby zarapoval jednu sloku. Pracuju proto na tracku, který bude stát na něm.

Takže nové písničky píšeš kontinuálně?

Adam Krofian: To jo. A když děláme album, prohrabu se šuplíkem a vyberu věci, které by mohly tvořit smysluplný celek. Aktuálně ale neplánuju nic nahrávat, singl bych rád vydal až v prosinci.

Všechny texty píšeš sám, jak to zvládáš? Kde ses učil anglicky?

Adam Krofian: Odjakživa jsem hodně poslouchal muziku. V Hradci Králové jsem znal kytaristu, kterému jeho americká přítelkyně vozila stohy hudebních časopisů. Ty mi pak dal, když se za ní stěhoval. Angličtinu jsem se naučil primárně z nich, ačkoli jsem se ji učil na všech školách, kterými jsem prošel.

A jde to samo, nebo si texty ještě musíš nechat kontrolovat?

Adam Krofian: Musím. Upřímně s nimi nejsem moc spokojený. Vidím hodně

prostoru pro zlepšení a poslední dobou si je nechávám opravovat od lidí, kterých si vážím. Dokonce si hraju s myšlenkou, že bych na další desku napsal námět, kostru, kterou by obalil metaforami a tvary někdo jiný.

Jste v docela velkém věkovém rozpětí a máte různé bohaté zkušenosti z branže. Nechávejte si služebně mladší od služebně starších poradit?

Adam Jánošík: Určitě. Já jedu druhé kolo a už se ze všeho nepodělávám, zatímco kluci jsou někdy ještě trochu hr. Vzestupy a pády jsem si odbyl s Ready Kirken a teď si to víc užívám a stylově se cítím doma víc než kdy předtím.

A jak to máš ty, Adame?

Adam Krofian: Jsem druhý služebně nejstarší člen ve smyslu odježděných koncertů. Taky jsem měl řadu kapel, i když ne tak slavných. Naše zkušenosti se potkávají, shodneme se skoro na všem a to pak tlumočíme druhé půlce kapely, která je naopak skoro nepopsaná. Zase je osvěžující, že nejsme jen staří harcovníci, kteří všude hráli a už jsou omrzeli.

V počátcích jste byli jen ty a klávesák Honza, bicí jste měli nasamplované a snad jste ani neplánovali mít basáka, je to tak?

Adam Krofian: Původně jsme takhle plánovali jezdit, ale pak jsme to zavrhlí s tím, že chceme normální punk. Marťu přivedl do kapely jeho táta, který s námi původně hrál na bicí. Za zvláštních okolností ho potom vystřídal Jánoš a už jsme tak zůstali. S Adamem se znám víc než deset let. Hráli jsme spolu ve Snowpunch Orkestra, kde jsme si padli do noty a dohodli se, že spolu něco uděláme. K tomu došlo až s Atavists.

Už tady padla zmínka o léčebně. Jaké je být abstijnujícím muzikantem?

Adam Jánošík: Učím se to. Při přijímáním pohovoru jako první zaznělo, že s hraním musím skončit, abych byl izolovaný od místa, kde problémy vznikají

→

Foto: Radek Holeš

nebo se nejmíc vyskytují. Bylo strašně těžké přesvědčit tamní personál, že se na ten tenký led musím vrátit, že vstupenkou do pekla by pro mě bylo od muziky odejít. S terapeuty jsme pak společně pracovali na tom, abych se v tom naučil fungovat. To se teď snažím aplikovat v praxi, takže jsme upravili pořadatelské smlouvy, máme suché šatny a kluci jsou ohleduplní.

Nepijí před tebou?

Adam Jánošík: Musím zaklepat, že jsou zatím hodní, minimálně se zeptají, jak se cítím. A já je nechci moc omezovat. Když nejsem pod tlakem a nemám trable, tak nemám problém s čímkoli, co se kolem mě děje. Rizikové by to bylo v momentě návalu chutí.

Jsi striktně odstříhnutý od všech návykových látek?

Adam Jánošík: Můžu i nemusím, to je

to kouzlo. Ale já chci. S tím jsem šel do léčby a život v abstinenci mě baví mnohem víc.

Máš hodně času a energie, že?

Adam Jánošík: Ano. Cítím se fakt dobře, udělám strašně moc práce, každý den cvičím a běhám. Všechno je na jednu jednodušší, hezčí a čistší. Při běhání vždycky vyvenčím psa a v půl osmé jsem už nasnídaný, vykoupáný, mám odeslané pracovní e-maily a mám čas se věnovat třeba jenom dětem. Je to masakr. Ale bohužel to neznámá, že se chutě nedostavují. Strašně rád bych si teď dal studenou plzeň.

A můžeš si dát alespoň nealkoholickou verzi?

Adam Jánošík: Neměl bych, protože v ní malé množství alkoholu je. A hlavně už rituál otevření, tvar lahve, vůně

a chuť připomínají pivo. Mozek to pak okamžitě vyhodnotí jako blížící se slast a jsi strašně rychle zpátky. A protože jsem měl okrajově problém i s drogami, nemůžu si dát ani energy drink. Mimochodem jsem v léčebně přestal i kouřit.

O svém léčení jsi otevřeně mluvil na Andělech. Poradili ti v léčebně, že s tím máš jít ven?

Adam Jánošík: To bylo jen moje osobní rozhodnutí. Chtěl jsem poděkovat panu primáři a terapeutickému týmu, že mi umožnili se tam vůbec dostat, protože to v historii Kosmonos byla výjimka. Takový měsíc jsem na sobě musel pracovat a dokázat, že to za ten pokus stojí. Musel jsem nahlásit přesný čas, kdy se budu vracet, a podstoupit toxikologické rozborů.

Byla na tobě znát euforie.

Adam Jánošík: Cítil jsem se nabitě

a chtěl jsem vyslat světu vzkaz, že léčebna není konec života, že mě vrátila do hry. Strašně bych to přál lidem, kteří mi teď vypráví o svých problémech, a já v nich vidím sebe před léčbou. Řešení je na dosah ruky a je strašně jednoduché. Když jsem do léčby nastupoval, byl jsem úplně v háji. Nestaral jsem se pořádně o děti, neměl jsem chuť cokoli dělat. Bylo mi jedno, jestli se ráno vzbudím, jestli mi vypnou telefon. Jel jsem ze setrvačnosti. V Kosmonosích se to asi po měsíci a půl zlomilo. Na účtu se mi začaly množit peníze, nemám dluhy, doma se mi to stabilizovalo. Teď spěchám za dětmi, kterým se stýská, protože jsme spolu v poslední době pořád.

Kdy to začalo být opravdu vážné?

Adam Jánošík: Těžko říct, protože jsem kalil neustále. A ani jsem tím nezaháněl nějaké smutky, prostě mě hrozně bavily večírky. Ale už mě nebaví.

Měl jsi strach sednout zpátky za bicí?

Adam Jánošík: Hrozně jsem se toho bál hlavně na Andělech, protože jsem se předtím dva měsíce nedotkl vůbec ničeho. Do léčebny mi nedovolili vzít si kytaru, ze začátku dokonce ani MP3 přehrávač, protože by mě to jako muzikanta mohlo házet do špatných stavů. Za to jsem byl nakonec rád, protože jsem si krásně odpočinul a vyčistil si hlavu.

A jak se ti tedy nakonec hrálo?

Adam Jánošík: Strašně se mi ulevilo, když jsem si za bubny před koncertem sedl a zjistil jsem, že se nic nikam nezakutálelo, že si pamatuju asi úplně všechno, co jsem kdy kde hrál.

Takže ses nejmíc bál toho, že něco zapomeš?

Adam Jánošík: Taky. Ale hlavně jsem se bál, aby v mém hraní zůstal drajv a abych nepřemýšlel nad tím, jestli jsem v bezpečí. Začátek ceremoniálu pro mě byl dost náročný kvůli tlaku kapel, pořadatelů. Všichni mě rádi viděli, vytahovali se. Říkal jsem si, že zalezu

někam do koutka, pak si to odehrají a uteču. Zhruba v polovině večera to opadlo, já jsem si poprvé užíval abstinenci v reálné situaci a bylo to skvělé.

Je možné, že si hraní budeš ve finále užívat víc?

Adam Jánošík: Určitě. Dávám se fyzicky do kupy, nejsem unavený tak, jak jsem býval, a necítím už proto potřebu využívat podpůrných prostředků. Někdy mně stačí o nich jen takhle mluvit, a je mi špatně.

Můj sen je niněra. Taky chci sehnat harmonium, které není úplně shnilé, a mít ho na unplugged.

Předpokládám, že třeba šňůra s Hentai Corporation musela být náročná.

Adam Jánošík: Naše kapely spolu souzní, takže to bylo skvělé. Ale lehké to nebylo. Dělalí jsme bordel a moc si z toho turné nepamatuju. Hodně kapel si na rokenrol hraje, ale my jsme ho žili.

Ted' ho musíš přetransformovat do jiného druhu rokenrolu.

Adam Jánošík: Tohle je největší rokenrol! Když jsem během natáčení desky viděl Amáka, který si užil za éry Sunshine svoje a teď to skvěle zvládá za střízliva, záviděl jsem mu, ale nevěděl jsem, jak na to. Až se to stalo.

Jak jako kapela prožíváte Jánošův přerod?

Adam Krofian: Samozřejmě mu držíme

palce, ať to vydrží! Ono to není jednoduchý, když se všude chlastá.

Vaším velkým specifíkem je nejen záliba ve starých hudebních stylech, ale i láska ke starým nástrojům. Do jakého období hodláte ve vaší archeologické činnosti zajít?

Adam Krofian: Můj sen je niněra. Taky chci sehnat harmonium, které není úplně shnilé, a mít ho na unplugged. Má krásný zvuk, který používali třeba Page and Plant. Je to velký kus nábytku, který se špatně zvučí, nicméně archeologům se meze nekladou.

Jak se tohle dá zasadit do moderní muziky?

Adam Krofian: Úplně v pohodě! To je to nejmenší. Řeším spíš praktické věci – kde to sehnat, jak to zprovoznit.

A co ty, taky trpíš touto kapelní úchylkou?

Adam Jánošík: Mám ji. Vlastním americké Gretsche (zn. bicích, pozn. red.) z roku 1963, sesterskou soustavu těch, na které hrál Charlie Watts z Rolling Stones. Mám snad jediné dvojče, které jsem viděl jinde na zeměkouli. Jsem moc rád, že jsem je zachránil, protože jsou strašně raritní a v podstatě nezaplatitelné.

Chystáš se na další archeologickou činnost?

Adam Jánošík: Mám patery bubny! My si v tom lebedíme. Staré nástroje mají duši, odžily si svoje. Jsou to organismy, které během stárnutí zažívají různé klimatické výkyvy, různé zacházení od různých lidí, kteří si je různě podávají. Mají svůj příběh a já mám někdy pocit, že na mě mluví. Víím, že to zní šíleně. Přivezl jsem si z Londýna nové bubny za sto tisíc, natěšeně jsem si za ně sedl, a nic se nestalo. Ale když jsem sedal za tyhle a říkal si, že budou hrát jako květináče a asi si je jen vystavím, hned mi odpověděly. Hrají fantasticky.

A jak se tyhle bubny potom snaší mezi sebou?

Adam Krofian: Myslím si, že skvěle. Ale to posuďte sami. ☒